

В.К.Ташук, В.П.Пішак

**ІГОР КОСТЯНТИНОВИЧ ВЛАДКОВСЬКИЙ – ЛІКАР,
ПЕДАГОГ І НАУКОВЕЦЬ
(ДО 80-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ)**

Справжнім корифеєм Чернівецької терапевтичної школи є професор І.К.Владковський. Захистив кандидатську дисертацію в 1957 р. на тему “Неврологічна симптоматика гіпертонічної хвороби та деякі питання патогенезу гіпертонічного інсульту”.

Докторська дисертація була захищена через 14 років на тему “До патогенезу деяких нервових та ендокринних порушень при цереброкардіальній формі гіпертонічної хвороби в період, не обтяжений гострими порушеннями мозкового і коронарного кровообігу”, звання професора отримав у 1978 р. Працював завідувачем кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб у 1979-199 рр, професором кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб у 1991-1993 рр, з 1994 р. - професором кафедри госпітальної терапії №2 та ЛФК, у подальшому – кафедри кардіології та функціональної діагностики.

Наукова діяльність присвячена вивченню різних ланок патогенезу, клініки та лікування гіпертонічної хвороби з дійсним випередженням концептуальних уявлень і революційними проривами в теорії патогенезу артеріальної гіпертензії. Під керівництвом професора І.К.Владковського з 1980 року розпочато вивчення особливостей волюморегулювальної функції нирок у хворих на гіпертонічну хворобу, ішемічну хворобу серця, клімактеричний невроз, за даними визначення в біологічних рідинах натрійуретичного гормону та інших пресорних та депресорних гормонів у зіставленні з показниками гемодинаміки. І.К.Владковський є автором понад 160 наукових праць, 5 винаходів, 30 раціоналізаторських пропозицій. Під його керівництвом виконані 4 кандидатських та 2 докторські дисертації, його нагороджено знаком «Відмінник Вищої школи», медаллю «Ветеран праці», медаллю С.П. Боткіна, почесним знаком «Медицина Буковини», є лауреатом премії ім. В. Залозецького.

Видатний терапевт, кардіолог, невропатолог Ігор Костянтинівич Владковський народився в 1924 році в сім'ї Костянтина Людвиговича Владковського і Олени Олександрівни Пожарук у м.Хотині. У сім'ї майбутнього професора були інженери, художники і військові, шляхетна аристократія і прогресивне селянство, моряки-китобої, учасники Хотинського повстання і Брусиловського прориву, Першої світової війни як з боку Австро-Угорщини, так і Росії, католики і православні, головним критерієм яких була праця і порядність, активна позиція і принциповість, духовність, дружність і приязність. Багатонаціональність, терпимість, внутрішня сила і віра в майбутнє, непоказна релігійність і відчуття сучасності, невідчуженість загальноприйнятому і вміння вибрати свій шлях, який не обов'язково збігався з прагматичним сприйняттям майбутнього, відрізняє цю людину, у корінні якої переплетена історія України, Росії, Австро-Угорщини, Бессарабії, Румунії, Молдови, у буремні роки становлення нашого краю. Визначним у формуванні молодого людини є шкільні роки, що пройшли в Хотинському ліцеї в умовах впливів на навчання традицій Північної Буковини, що і призвело до вільного володіння багатьма мовами, енциклопедичної освіти, активного фізичного виховання з призовими місцями в плаванні, волейболі, атлетизмі, боротьбі. Безумовний вплив на виховання І.К.Владковського мав особливий період життя 20-40-х років на пограничній території між Європою і Радянською Росією напередодні другої світової війни – перші льотчики, концерти Вертинського, греко-римська боротьба Заїкіна, відсутність національної ворожнечі в цьому багатонаціональному Хотинському краї, що гостинно прийняв українців, росіян, євреїв, румунів, поляків, козаків, офіцерів і навіть старообрядців, які оселилися на цій території. Буремні роки німецько-фашистської окупації завершилися в 1944 році поверненням ліцеїста І.К.Владковського з радянським паспортом на Батьківщину і вступом до лав Радянської армії, де 7 листопада 1944 року молодий військовий прийняв присягу. Далі госпіталь, травми, інвалідизація, але молодий організм виправився і вибором життя став вступ до Чернівецького медичного інституту. Складна і нелегка доля медика, науковця, людини, яка вибором життя визнала почесний і нелегкий труд лікаря-педагога, людини, що на довгі роки запала в душу поколінням студентів, які пам'ятають високоінтелегентну постать професора І.К.Владковського, спортивно підтягнутого, завжди приязного і щирого до учнів, людини, яка щедро ділиться знаннями,

не залишає поза уваги політичне життя країни, слідує за інформацією наукового і суспільного напрямку. За період творчої діяльності І.К.Владковського поруч з ним пройшла ціла низка вчених-медиків – професори С.М.Савенко, Н.М.Шинкерман, Я.Д.Кіршенблат, Г.Т.Пісько, Я.П.Склярів, Л.І.Роман, Л.С.Клочкова, О.О.Волощук, Б.Т.Борима та інші. Доля вченого торкнулася відомих учених інших медичних закладів: професорів Ф.І.Комарова, Д.Д.Зербіно, Є.В.Шмідта, П.Л.Шупика, В.Д.Братуся, М.С.Лейтеса, В.Х.Анестіади, Е.Р.Цитрицького та інших. Ювіляр і сьогодні в строю вчених, що виховують медичну молодь країни на засадах високого професіоналізму, патріотизму, християнської моралі, віри в майбутнє і бажання вчитися. Риси, що вирізняють професора І.К.Владковського – це принциповість, вибагливість, наукова творчість, чітка життєва і наукова позиції, талант лікаря і педагога. Ця поважна і доброзичлива, демократична і порядна людина є дійсно вченим і лікарем сучасності. Назавжди молодим дисертантам запам'ятовуються гострі, науково обгрунтовані, завжди підготовлені і розкриваючі науковий світ питання і виступи незмінного члена наукової апробаційної ради академії. Життя вченого перемежовується роботою в клініці обласного кардіологічного диспансеру, вихованням студентів-субординаторів, роботою в бібліотеці, в якій ювіляр є постійним відвідувачем. Звична картина – шановний професор і молодий вчений поруч, за періодикою, у штурмі нових наукових вершин. Професором І.К.Владковським створена професійна лікарська династія, коріння роду Владковських відомі в Європі, а молоде покоління і зараз працює в одній з Європейських країн.

Повага і шана колективу академії, данина пам'яті і творча підтримка ветерану, здоров'я і щільної праці. Немає віку – є досвід і молодість душі.